

RIKSHOSPITALET

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Besøksadr: Sognsvannsveien 20, Oslo
Postadr: Rikshospitalet HF, 0027 Oslo
Sentralbord: 23 07 00 00
E-post: firmapost@rikshospitalet.no

Deres ref.:
Vår ref: 2007/8909, Stein Vaaler, 23071185

Dato: 11.02.2008

Ny lov om dyrevelferd - alminnelig høring

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2007/02139	Doknr.: -23
Mottatt: 12 FEB 2008	MP/SDD
Saksbeh.:	Ark.: 751
Kopi:	Avskr.:

Fagmiljøet på Rikshospitalet har følgende kommentarer og innspill til høringsbrevet:

Det vises til brev av 16.11.07 ” Ny lov om dyrevelferd – alminnelig høring”. I brevet blir det spesielt bedt om kommentarer til dagens tilsynsmodell og som en institusjon som bruker forsøksdyr innen medisinsk forskning, vil vi gjerne komme med synspunkter på dette. Ifølge gjeldende lov og forskrifter har ansvarshavende på hver forsøksdyravdeling delegert myndighet til å behandle og gi tillatelser til søknader om bruk av dyr i forskningsprosjekter ved den aktuelle institusjonen. Unntak er for smertevoldende forsøk og selvfølgelig for ansvarshavendes egne forsøk.

Lokalt godkjente søknader blir sendt til Forsøksdyrutvalget (FDU) som reviderer ca 30% av søknadene. Denne revisjonen blir igjen gjennomført bare av én person. Et annet moment er at en eventuell tilbakemelding fra FDU kommer etter uker til måneder. Da kan gjerne forsøket allerede være avsluttet. Dette innebærer at storparten av søknadene bare blir behandlet/vurdert av én person. Mange oppfatter det som uheldig at en person som er ansatt ved institusjonen også skal behandle søknader om bruk av dyr fra forskere som er ansatt ved samme institusjon. Etter det vi kjenner til, er Norge alene om å ha en slik ordning.

I andre land er det vanlig at en etisk komité behandler søknadene. Disse komitéene kan være lokale, regionale eller nasjonale. Det kan derfor være god grunn til å se på nåværende ordning og vurdere om det vil være formålstjenlig å etablere etiske komitéer også i Norge. I tillegg vil det være nødvendig å ha en etisk komité dersom en vil arbeide for å få en internasjonal akkreditering av avdelingene, noe som blir mer og mer vanlig og kanskje et krav for å få offentlige forskningsmidler (slik det er i USA i dag).

Ansvarshavendes rolle som forvaltningsledd vil da falle bort, men det vil være naturlig å ha en ordning med en person (”animal welfare officer”) som har som oppgave å ivareta dyrevelferd i den enkelte forsøksdyravdelingen. I mange tilfelle er ansvarshavende i dag også avdelingsleder. Det bør derfor også vurderes om det er naturlig å skille funksjonen med ansvar for dyrevelferd fra posisjonen som leder for den aktuelle forsøksdyravdelingen.

Forsøksdyrutvalget kunne da få en nasjonal funksjon som et forvaltningsorgan/kompetansesenter innen bruk av forsøksdyr og ha en overordnet oppgave med harmonisering av gjeldene praksis/retningslinjer innen bruken av forsøksdyr, gjerne i samarbeide med den nasjonale plattformen for alternativer, Norenkopa. Forsøksdyrmiljøet i Norge er så lite at det kan være en fordel å samle dette.

Et annet moment som bør nevnes er at med dagens tilsynsordning er det et stort etterslep av godkjenning av forsøksdyravdelinger. En mulighet til å bedre denne situasjonen er å bruke inspektører fra det lokale Mattilsynet til denne funksjonen.

(Innspillet er levert av avdelingsleder Dag R. Sørensen, Senter for komparativ medisin)

Med vennlig hilsen

Stein Vaaler